

почестъ помегю стадото си устарелійтъ 70-годишенъ служителъ Божій попъ Дима. . . Воденскій владыка Никодимъ го извадилъ и на заточеніе да испроводи дозволеніе правителственно извадилъ. . . Но такво положеніе не можеше да трае на много и така като на секаде народътъ си повърна очитъ къмъ единородцитъ и соотечественицитъ си за помощъ и спасеніе напразно, не можи да наиде другаде това спасеніе, но само въ чловѣколюбивата защита и покровителство на западнитъ; приелъ уніята и са откина отъ Никодима. Народътъ си поставилъ началникъ и служителъ пакъ старецътъ попъ Дима, кой подъ бѣлата брада хранищемъ още доста младо сърце, се запрегна още веднажъ и на мало врѣме. . . созидалъ друга църква народна Българска, Святыхъ Апостолъ Петра и Павла, въ която първъ пжтъ са испѣла служба на народнїйтъ ни языкъ, и Българско училище, въ което пакъ почна да се предава Кирило-Методіевото нарѣчіе. . .

Енидже-Вардарцы

Общій печатъ на съединенитъ Българи.

10. — Кониовско евангелие. Така наричамъ новобългарския преводъ на недѣлното евангелие по говора въ с. Кониово. Евангелието е било печатано въ Солунъ на 1852 г., въ печатницата на българина Кирикъ Динговъ Държиловецъ, отъ с. Държилово¹⁾, Воденско. Текстътъ на евангелието е реденъ съ гръцки букви, едно, че първата българска печатница на Теодосия вече е била закрыта, и друго, че гръцкото духовенство е могло да допусне полесно употрѣбата на българско евангелие съ гръцки букви. Преводачъ на евангелието е билъ архимандритъ Павелъ Божигробски, родомъ отъ с. Кониово, което по онова време се числѣло въ Воденската епархия. Кониово е българско село въ Енидже-Вардарската околия. То лежи въ покраината Вардария, която се простира по дѣсния брѣгъ на най-долния Вардаръ.

На стр. 182 е помѣстена фотографска снимка отъ заглавния листъ на Кониовското евангелие. Това заглавие,

¹⁾ Сега с. Държилово не съществува, то е прѣснато. Братовата дъщеря на Кирика — Славка е отворила първото българско училище въ Солунъ презъ 1865 г. По-рано въ Солунъ е имало само келийно учение.